

UYANIŞ SERİSİ-7

Luka 9:1 İsa, Onikiler'i yanına çağırıp onlara bütün cinler üzerinde ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi.

2 Sonra onları Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurmaya ve hastalara şifa vermeye gönderdi.

İnsanlar ruhsal ve fiziksel olarak iyi hissetmek isterler. İnsan için en derin ihtiyaç olan mutluluk arayışı içinde ruhsal ve fiziksel sağlık önemlidir. Birçok zaman kilisede insanlar bir araya geldiğinde dünyanın ihtiyaçları, dünyanın yaraları hakkında ne yapabilecekleri üzerinde düşünürler. Ancak Müjde her insanın gündelik ihtiyacıdır.

Matta 16:24 Sonra İsa, öğrencilerine şunları söyledi: Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmihini yüklenip beni izlesin.

Çarmıhı yüklenmek bütün bir hayat boyu olması gereken şeydir. Mesih'i izlemek, kilisede yaptığımız bir eylem değildir. Mesih'i izlemek, kişinin bütün hayatı boyunca süren bir yaşam biçimidir. Kişinin kendisini inkâr etmesi ise, gündelik olarak Tanrı'ya ve Kutsal Yazılar'a ne kadar çok ihtiyacı olduğunu anlamamıza yardım eder. Kutsal Yazılar ve Kutsal Ruh'un içsel aydınlatışı ile, dua ve şükran ile Rab'bin önünde durmak, tövbe ve alçalış ile itirafta bulunmak, Kutsal Yazılar'ı derin derin düşünüp Rab'bin düşüncesini edinmeye çalışmak kendini inkâr etmek için gereklidir. Aksi takdirde *dua etmek*, değişim ve yenilenme olmadan ihtiyaç ve dileklerin sunulması/hatırlatılması gibi bir aktivite olurdu. Böyle bir durumda kayıp dünyaya şifa, esenlik ve kurtuluş Müjdesi vermeye gitmek nasıl ürün getirebilir ki? Önce gidecek kişilerin Müjde'ye ihtiyacı vardır. Gidecek kişilerin Müjde'ye her gün ihtiyacı vardır. Ve Müjde bize her gün kendimizi inkâr etmeyi, çarmihimizi her gün taşımayı, Mesih'i her gün izlemeyi öğütlemektedir.

Kendini inkâr etmek acaba ne anlama gelmektedir?

Matta 10:37 Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir.

38 Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen bana layık değildir.

Bu ayette kendini inkâr etmek, Tanrı'yı her şeyden daha yüksek bir sevgi ile sevmek olarak belli ediyor. Tanrı hayatımızda ilk yeri almadıkça, kendi isteklerimiz peşinden gider, dünyasal sevgi ile devam ederiz. Bu noktada Tanrı'nın yollarıyla dünyanın yolları arasındaki gerilim, insanın iç dünyasındaki sıkıntıların esas kaynağı olarak karşımıza çıkar.

Mutlu olmak isteriz, esenlikli bir hayat isteriz, ama bu arayışlarımızı genelde dünyanın seçimleri/dünyasal tercihler yönlendirir. Sonunu düşünmeden aldığımız kararlar, sonraki zamanlarda başımıza dertler açar.

Dünyanın yolları Rab'bin yollarından farklı olduğu için insanın yanlış seçimleri "*fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik, büyüçülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler*" şeklinde kendini belli eder.

Zengin bir adamla Mesih'in sohbetini hatırlayın:

Markos 10:17 İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, "İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu.

18 İsa, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır.

19 O'nun buyruklarını biliyorsun: 'Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.'

20 Adam, "Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum dedi.

21 Ona sevgiyle bakan İsa, "Bir eksiğin var" dedi. "Git neyin varsa sat, parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle."

22 Bu sözler üzerine adamın yüzü asıldı, üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.

On Emir, Tanrı'yı sevmek ve insanı sevmek olarak iki kısma ayrılır. Mesih'in burada adama gösterdiği şey ise, zengin adamın henüz daha ON Emir'deki birinci kısmı bile yerine getiremediği oldu. Bu adamın sıkıntısına, hayal kırıklığına sebep olan şey Mesih değildi, bu sıkıntı adamın dünyaya bakışından kaynaklanıyordu. Öyleyse Mesih'in uyarısı çok lütufkârdır. Mesih bu adama mutluluğun, esenliğin, kurtuluşun yolunun dünyada olmadığını göstermiş oldu.

Luka 9:24 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.

25 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirse, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?

Bu dünyada sahip olmak için uğraşılan şeylerin ne kadar geçici olduğuna bakın. Bu dünyada sahip olacağınız hiçbir şey canınızın bedelini ödeyemezse, bu dünyada sahip olmak için çalışılan şeyler elçinin ifadesiyle "zarar ve süprüntü" olan şeylerdir.

Öyleyse kayıp dünyanın ihtiyaçlarına bakarken, kendimizin ne kadar çok Müjde'ye ihtiyacı olduğunu unutmamalıyız. Yaşamak için nasıl sürekli temiz havaya ihtiyacımız varsa, kendimizi inkâr etmek için de her gün Müjde'ye ihtiyacımız vardır. Yaşamak için nasıl sürekli ekmek ve suya ihtiyacımız varsa, kendimizi inkâr etmek için de her gün Müjde'ye ihtiyacımız vardır.

Buraya kadar olan bölümleri "kendi hakkından vazgeçmek" açısından da düşünmeliyiz. Sıklıkla İncil görüşümüzü dünyanın görüşü etkiliyor. Kendi isteklerimiz, kendi planlarımız, kendi projelerimiz hakkında başkalarının önerilerini genelde dikkate almaz istemiyoruz.

Haklı olduğumuzu bildiğimiz ya da öyle olduğunu düşündüğümüz için, hakkımızın peşinden gitmeyi, bazen mahkemelere gitmeyi tercih ediyoruz. Bütün bu durumlarda karşımıza çıkan şey "benlik" oluyor. Benim isteklerim, benim planlarım, benim projelerim, benim hakkım...

Luka 9:1-2 ayetlerine tekrar dönersek, bütün bunlar Matta 28:18-20 ayetlerinin bir ön provasıdır. Mesih'in günlerinden bu güne kadar, tarih boyunca imanlılar hep bir yere gidiyor, kilise imanlı kimseleri bir yere gönderiyor. Benliğini çarmıha germiş olarak gidenler ise yaşadıkları çağda bir fark yaratıyorlar; ve sonraki kuşaklara kutsal bir tanıklık ve hizmet mirası bırakıyorlar (böylelerinin çoğunu kilise tarihinde okuyabilirsiniz).

Kendi hakkından vazgeçmek, kendini inkâr etmek açısından tek örneğimiz Mesih'tir. *Mesih, insanı kurtarma işini üzerine aldığı anda Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sımsıkı sarılabacak bir hak saymadı. Ululuğunu bir yana bırakarak, bakirenin rahminde alçalmayı seçti ve insan biçimine bürünmüş olarak, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı* (bkz. Filipililer 2:6-8).

Mesih kendi hakkını aramadı, kendi haklılığını bırakabildi. Mesih sadece Baba Tanrı'nın hakkı için çalışan bir kul oldu. Yuhanna 2:14-17 ayetlerine bakınız. Mesih Yeruşalim'e geldiğinde tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozanları görünce, onları tapınaktan

dışarı kovdu. Bütün bunları Baba Tanrı'nın onuru için yaptı. Çünkü tapınak için "Evime, bütün ulusların dua evi denecek" diye yazılmıştır (Markos 11:17).

Ama Mesih kendi hakkını aramadı. Bize verdiği, çarmıhı her gün taşıma örneğine dikkatli bakın. Mesih çarmıhını taşımak için Baba Tanrı'ya eşitliğine rağmen, hakkından vazgeçti ve bunu isteyerek yaptı - zorla değil. Mesih tüm görkem ve yüceliğinden soyunup bakirenin rahminde alçaldı. Tüm Tanrısal güç ve zenginliğine rağmen, fakirlerin, toplumdaki dışlanmış kimselerin dostu oldu. Günahkârlarla bir sayıldı, güçlü insanların alaylarına, hakaretlerine maruz kaldı. Mesih kendi hakkını gönüllü olarak aramadığı için, kendisini kamçılayan, çarmıha çakan insanların eli altında alçaldı. Bütün acılar ve baskılar karşısında, istese melekler ordusuyla kötü insanları anında cezalandırabilirdi. Bunu yapsaydı tamamıyla haklı olduğu için kimse O'nu suçlayamazdı. Kendisine haksızlıkla yapılan suçlamalara katlanmayıp anında o kişileri Tanrısal gazabı ile cezalandırırdı, tamamen adil bir davranış olurdu.

Ama Mesih kendi hakkını savunmak için değil, merhamet getirmek için gelmişti.

Çarmıhı taşıyıp taşımadığınız her zaman çektiğiniz sıkıntılarla belli olacak bir şey değildir. Çünkü bazen kendi gururunuz, kendi günahınız yüzünden başınıza açılan işlerden dolayı sıkıntı çekersiniz.

Çarmıhı taşıyıp taşımadığınız kendi haklarınızdan –Mesih örneğinde olduğu gibi- Müjde uğruna vazgeçmenizle belli olur.

Kendinizi Mesih gibi inkâr edip etmediğiniz başkalarını ne kadar bağışladığınızla belli olur.

Çarmıhı taşıyıp taşımadığınız düşmanlarınıza ne kadar lütufkar olduğunuzla belli olur.

Kendinizi Mesih gibi inkâr edip etmediğiniz parayı, gücü, ilişkilerinizi başkalarını cezalandırmak için kullanmadığınız zaman belli olur.

Çarmıhı taşıyıp taşımadığınız kurtarılmaya layık biri olmadığınızı her gün Rab'in önünde hatırlamanızla ve böyle bir duanın meyvelerini dünyaya taşımanızla belli olur.

Kendinizi Mesih gibi inkâr edip etmediğiniz başkalarına ne kadar lütufkar, bağışlayıcı, merhametli olduğunuzla belli olur. Bunu dünyaya gösterebiliyor olmanız bile tek başına bir ölçü olamaz. Acaba ailenizde, kilisenizde, imanlı kardeşler arasında nasıl tanınıyorsunuz ya da ailenizde, kilisenizde, imanlı kardeşler arasında nasıl yaşıyorsunuz; onlarla ilişkiniz nasıldır? Çıkan bir anlaşmazlık yüzünden yıllardır konuşmadığınız bir imanlı kardeş varsa; sadece size lütufkar olana lütuf gösteriyorsunuz demektir. Bu da size iyi davrananlara iyi karşılık vermenizden dolayı lütufta yaşıyor olmak değildir. Bu durumda, işlerle kurtuluşa inananların yaşadığı gibi yaşıyorsunuz demektir.

Genelde çoğu kimse dışarıda kibar biri olmaya çalışırken ve sabırlıyken, Tanrı'nın ev halkı içindeyse öfkelenmekte, yargılamakta acelecidir.

Çarmıhı taşıyıp taşımadığınız kırılmış ilişkileri düzeltmek için daima girişimde bulunup bulunmadığınızla belli olur.

Kendinizi Mesih gibi inkâr edip etmediğiniz, bir yaşam boyu sürse bile bozulmuş ilişkilerinize rağmen, "bu kişi asla değişmez" demeksizin umutlu ve gayretli olmanızla belli olur. Kişi/kişiler buna layık olmasa da lütuf edildiğiniz için lütufkar yaşamanızla, kendinizi Mesih gibi inkâr edip etmediğiniz belli olur.

Kendinizi Mesih gibi inkâr edip etmediğiniz, Müjde ve Mesih uğruna acı çekmeye katlanmanızla belli olur.

Luka 9:1-2, Matta 28:18-20 ayetlerine tekrar dönersek, gerek hristiyan önderlerin, gerekse cemaatlerin *gitmek* işinden önce şimdiki yerinde kalıp kilisenin restorasyonu için yeniden çalışmayı gözden geçirmesi gerekir –herkesin kendisinden başlayarak Mesih benzerliğinden yenilenmek için çalışması gerekir...